

Ret i, at det var umuligt at stifte flere mindre Laan efter hinanden. Den højtærede Finansminister ved dog, at Københavns Kommune i 1910 optog et Laan paa 40 Millioner og Aaret efter et paa 20 Millioner, tilsammen 60 Millioner Kr. Dette Beløbs Størrelse er dog ikke ringere for Københavns Kommune end et Beløb paa i alt 100 Millioner, fordelt paa 2 Laan, vilde være for Staten, og det efterfølgende Laan, det andet Laan, blev dog optaget til en effektiv Rente af 4,23, det første til en effektiv Rente af 4,21 pCt. Den Bagatelforskel, der var, tror jeg ikke skyldes den Omstændighed, at dette Laan blev udbudt saa hurtigt efter det første, men udelukkende Forandring i Markedets Stilling. Forskellen var i alt Fald kun en Bagatel. Det viser sig altsaa, at det er særdeles vel muligt at stifte saadant et Par mindre Laan, hvis man anser dette for hensigtsmæssigt.

Naar dernæst den højtærede Finansminister vil paastaa, at han i Fjor nødvendigvis maatte have optaget et Laan paa 100 Mill. Kr., er det for det første et Tal, som den højtærede Finansminister først nu fremsætter, thi tidligere har Tallet fra hans Side ikke været saa højt oppe. Men dernæst lader den Paastand sig dog ikke opretholde, at i Aar skulde vi kunne nøjes med 70 Millioner, og saa var det et Tegn paa finansministeriel Visdom et Aar i Forvejen at ville forlange 100 Millioner. Nej, det vilde have været et Vidnesbyrd om en overmaade ringe Bedømmelse af hele den finanspolitiske Stilling. Thi paa det Tidspunkt, hvor den højtærede Finansminister kunde have optaget et saadant Laan, nemlig i Foraaret 1911, havde for det første Finansministeren Sikkerhed for de Indtægtslove, han nu tillægger saa stor Betydning, og indtil 1912, indtil dette Foraars Udgang, har Finansministeren ved de midlertidige Laan, som nu dækkes af det nye 70 Mill. Kr.s Laan, Beløb nok til at dække det Underskud, der foreligger. Hvad der nu er nødvendigt, maatte ogsaa i Fjor antages at være det rimelige Beløb, hvis man ikke vil tillægge sig selv mindre Forudseenhed, end rimeligt er. Noget andet er, at det Laan, Finansministeren nu har optaget, vistnok er i højeste Grad knebart, og jeg er ikke ret i Stand til at forstaa, hvorledes Finansministeren vil komme igennem med dette Laan, men derom komme vi rimeligvis til at tale senere.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode)

sagde før, at det kunde ikke være Mindretallets Sag at skaffe billigere Tilbud. Det er selvfølgelig rigtigt. Men naar det ærede Medlem forleden sammen med det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) gjorde gældende, at dette at laane i Øjeblikket var det daarligste, man kunde gøre, og at man hellere maatte have ventet f. Eks. til næste Aar, idet der saa var al Udsigt til, at Laanevilkaarene vilde blive bedre, vilde Konsekvensen af dette deres Standpunkt, synes jeg, have været, at de havde stemt imod dette Laaneforslag nu, da vore Veksellaan kunde være fornyede, ganske vist til en højere Rente, end de lyde paa nu. Forleden vare de Herrer meget højt oppe. I Dag forekommer det mig, at de ere komne ned paa Jorden igen, og det maatte de ogsaa komme, naar Forholdet dog er, at de ikke tør tage Ansvar for at stemme mod det Laan, der her foreligger til Afstemning.

Rode: Den ærede Ordfører maa dog kunne indse, at naar Finansministeren har benyttet Tidspunktet til Laaneforhandlinger saaledes, at Forslaget om Optagelse af det faste Statslaan foreligger for os umiddelbart før Veksellaanets tvungne Fornyelse eller Tilbagebetaling, har Finansministeren derved tilrettelagt hele Situationen saaledes, at paa hans Ansvar maa denne Lov gennemføres, og at det vilde være overmaade betænkeligt at gaa til en Forkastelse deraf. Derfor har jeg ogsaa sagt, at dette Laan maa gennemføres paa Finansministerens politiske Ansvar og paa de Grupperes Ansvar, der baade have støttet hans Finanspolitik og hans øvrige Politik, og som for Øjeblikket opretholde ham som Finansminister. Det er paa dette dobbelte Ansvar, at denne Lov maa gennemføres, og man kan ikke forlange, at den skal gennemføres paa de Partiers Ansvar, som ere Modstandere af Finansministeren og hans Politik.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Nej, selvfølgelig skal Lovforslaget ikke gennemføres paa de Herrers Ansvar. Vi andre ere villige til at tage Ansvar for Gennemførelsen, og det skulle vi ogsaa vel vide at forsvare.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.) blev, efter at der ved en paa sædvanlig Maade foretagen Afstemning kun var afgivet 54